

РЕШЕНИЕ

№ 28313

гр. София, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **5810** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, във връзка с чл.58 и § 8 от ПЗР на АПК. Образувано е по жалба на В. Н. М., Л. М. Т. и Н. Д. М., чрез адв. С., срещу мълчалив отказ на кмета на район «М.» - Столична община да завери молба – декларация от 30.03.2026г. за обстоятелствена проверка за имот с идентификатор 68134.4086.840 с площ от 732 кв.м., заедно с намиращите се в имота 12бр. жилищни сгради.

Жалбоподателите посочват, че на 06.04.2026г. е изтекъл срока за произнасяне по заявлението, но поради липса на такова, оспорват мълчалив отказ. Считат същият за незаконосъобразен и молят съда да го отмени като върне преписката на кмета на район „М.“ с указание да направи исканата заверка. Претендират разноси по списък.

Ответникът - кмета на район «М.» - Столична община, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателите са подали искане по образец рег. № РМЛ26-ГР94-1301/30.03.2026г. до кмета на район „М.“ за извършване на административна услуга – заверка на молба – декларация за обстоятелствена проверка за имот с идентификатор 68134.4086.840 с площ от 732 кв.м, заедно с намиращите се в него 12бр. жилищни сгради с идентификатори 840.3, с площ от 37 кв.м., 840.4 с площ от 42 кв.м., 840.10 с площ от 51 кв.м., 840.11 с площ от 10 кв.м., 840.12 с площ от 80 кв.м., 8490.13 с площ от 37 кв.м., 840.14 с площ от 36 кв.м., 840.15 с площ от 51 кв.м., 840,16 с площ от

66 кв.м., 840.17 с площ от 45 кв.м., 840.18 с площ от 22 кв.м. и 840.19 с площ от 15 кв.м. - всички находящи се в [населено място],[жк], [улица]. Към заявлението е приложена молба-декларация от жалбоподателите до нотариус с район на действие Софийски районен съд за извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл. 587 ГПК на посочените имоти. Към молбата-декларация е приложено непопълнено удостоверение за обстоятелствата, които следва се установят от отдел „Общинска собственост“ и отдел „Общински приходи“ към район „М.“, СО и от областния управител на област С.. Видно от скица от КК на апартамент с идентификатор 68134.103.101.1.7, за същия в КР няма данни за собственост. От скица – проект на ПИ с идентификатор 68134.4086.840, за същия е учредено право на строеж на Ж. С. М.. Съгласно комбинирана скица на л. 17, за имот е отреден УПИ XVIII от кв. 79 по плана на [населено място] за м. „Г.“.

До 06.04.2026г. исканата административна услуга не е извършена. Жалбата срещу мълчаливия отказ за извършване на услугата е подадена на 20.04.2026г.

При така установените факти, Административен съд София – град, 41 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателите са започнали административното производство със заявление от 30.03.2026 г. В срока по чл. 57, ал.2 от АПК, изтекъл на 06.04.2026г. – понеделник, работен ден, ответникът не се е произнесъл. В същият срок не е отправено до жалбоподателя и известие за нередовности в заявлението. Поради това съдът приема, че е налице мълчалив отказ, жалбата срещу който е подадена на 07.04.2026г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК. Жалбата е подадена от заинтересовано лице, тъй като исканата административна услуга не е извършена в срок, а и до момента. Разгледана по същество, жалбата срещу него е основателна.

Съгласно чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК индивидуален административен акт е волеизявлението, с което се декларират или констатира вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им. Съгласно § 1, т.2, б. „а“ и „б“ от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.“ Следователно, административният орган е отказал да разгледа по същество отправеното до него искане за административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК във връзка с § 1, т. 2, б. „а“ и „б“ от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Искането, като отправено към кмета на район „М.“ – СО, за заверка на молба-декларация, че имотът със сградите в него не са общинска собственост и издаването на удостоверение, че не е актуван като такъв във връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка, е отправено до компетентния административен орган, на основание чл. 23, ал. 1 от АПК. Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл. 587 от ГПК, издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да

откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл. 587 от ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл. 587, ал. 2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху процесния имот и сградите в него и има ли реституционни претенции за него е извън компетентността на кмета на район „М.“ - СО. Последният следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага. Независимо, че от скица – проект за имота и сградите в него става ясно, че в КР жалбоподателите не са вписани като собственици или носители на ограничени вещни права, ответникът не може да преценява този факт, тъй като същият е от компетентността на нотариуса. Единственото, което ответникът проверява е дали имотът съответства на представена скица – проект за изменение на КKKP, което е налице.

Предвид гореизложеното, ответникът е следвало да се произнесе по подаденото от жалбоподателите искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непроизнасянето нарушава правата на жалбоподателите по охранителното производство по чл. 587 от ГПК. Непопълването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателите от възможността да осъществят предвиденото охранителното производство чл. 587 от ГПК. Мълчаливият отказ за произнасяне в случая лишава незаконосъобразно жалбоподателите от законоустановени права и пречатства упражняването им. Отказът на органа да изпълни това задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл.4 ал.1 от АПК /“административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона”/; в чл.4 ал.3 от АПК /“Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица”/; също в чл.6 ал.1 от АПК /“Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо”/; както и в чл.9 ал.1 от АПК /“При условията, посочени в закона, административният орган е длъжен да започне, да проведе и да приключи административното производство, освен ако издаването на акта е предоставено на свободната му преценка”/.

Съгласно чл. 57, ал. 2 от АПК, административният акт по чл. 21, ал. 3 от АПК се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Същото е редовно и по него е било дължимо произнасяне. Дори да бяха налице нередовности в искането, същите подлежат на отстраняване в посочен от ответника срок, след изтичане на който производството се прекратява (чл. 30, ал.2 и 3 от АПК). В случая нередовности не са констатирани. След като липсват законови основания за прилагане на по-дълъг срок за процесната услуга от посочения в чл. 57, ал.2 от АПК, то неспазването му води до постановяване на незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган с указания да се произнесе съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателите се дължат разноски в размер на 15,33евро държавна такса и възнаграждение за адвокат в размер на 700 евро, платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 13. Основателно се явява възражението за неговата прекомерност предвид

ниската фактическа и правна сложност на делото и решаването му в едно съдебно заседание без събиране на допълнителни доказателства. Поради това същото следва да бъде намалено до размер, близък до минимума в чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, в размер на 600 евро.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 41-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Н. М., Л. М. Т. и Н. Д. М., чрез адв. С., мълчалив отказ на кмета на район «М.» - Столична община да завери молба – декларация от 30.03.2026г. за обстоятелствена проверка за имот с идентификатор 68134.4086.840 с площ от 732 кв.м., заедно с намиращите се в имота 12бр. жилищни сгради по заявление рег. № РМЛ26-ГР94-1301/30.03.2026г.

ВРЪЩА преписката на Кмета на район „М.“ – СО по заявление № рег. № РМЛ26-ГР94-1301/30.03.2026г. за заверка на молба – декларация по обстоятелствена проверка относно посочените имоти по реда на ЗОБС, в седемдневен срок.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Н. М., Л. М. Т. и Н. Д. М. от [населено място] сумата от 615,33 евро разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: